

holde mig til den høitærede Minister, og til det ærede Medlem, som nu havde Ordet. Det var netop min Hensigt at fremhæve de Momenter, som nu af ham bleve fremhævede, det er endogsaa paafaldende, i hvilken Grad just de to Hovedmomenter, han har gjort gjældende, vare de, jeg særligt havde tænkt paa at fremhæve. Det første er det, at jeg ikke paa nogen Maade vil gaa i Rette med dem, som tidligere have stemt Nei, naar de fremdeles tro at maatte gjøre det, medens jeg ganske vist mener, at der i Sagens Stilling ligger en stærk Opfordring for dem, der vare velvilligt stemte for Lovforslaget ved dettes tidligere Behandling, til ikke nu at lade det falde. Paa den anden Side fremgaar det af den Betragtning, der er gjort gjældende, hvilken Betydning Loven har for dem, der hverken høre til de Ideale og heller ikke til de Virkelige. Hvis det overhovedet var passende at kritiseres, hvad der er udtalt i det andet Thing, var der en stærk Opfordring til at minde om, at denne store Mellemklasse blev glemt under et Foredrag, som isørigt aabenbart netop tilbøieligt fik den Form, det fik, i Anledning af en Ytring, jeg havde brugt. Den virkelige Forandring, der er foregaaet i det andet Thing, er kun, at en Endring er vedtagen, om hvilken Ingen kan sige, at den er skadelig, om hvilken Nogle mene, at den ikke er nødvendig, men som i alt Fald ikke kan indeholde nogen som helst Grund mod Lovforslaget. Isørigt er det min bestemte Overbevisning, at jeg efter saa mange Gjenagelser, som saa ofte ere blevne imødegaaede, maa være overordentlig varesom med ligeledes at gjøre mig skyldig i Gjenagelser, og jeg vil derfor kun sige et Par Ord til det ærede Medlem ligeoverfor mig (Rump).

Det ærede Medlem yttrede den Mening, at, hvis dette Lovforslag var udsprunget af Justitsministerens Initiativ, havde Sagen været en ganske anden end nu. Jeg vil dog bede det høie Thing at overveie, om den Maade, hvorpaa den høitærede Minister er optraadt i denne Sag, ikke vidner om en saa moden Overveielse af Sagen i alle dens forskjellige Retninger og Forgøvelser, at den Omhu, der er anvendt paa den under Sagens Behandlinger i begge Thing, vel tør sættes ved Siden af, om ikke over den, som i mange Tilfælde anvendes paa Lovforslag, der fremkomme fra en Minister. Foraa vidt det ærede Medlem derhos mente, at de Adresser, der vare fremkomne fra forskjellige Kvinder, havde øvet en særlig Indflydelse paa Sagens Gang, og at i det Hele Følgesen spillede en særlig Rolle hos dem, der stemte for Lovforslaget, skal jeg sige, hvad det allerede med Sjæle er bemærket, at Følgesen maasse i større Grad spille en Rolle hos dem, der have udtalt modsatte Anskuelse; men i alt Fald vil jeg i og for sig ikke betragte et Følgesesmoments Medvirken ved Sagen som noget absolut Forkasteligt, om end ganske vist en saadan Følgesen maa luttres og prøves, om den end gennem

Erkjendelsen maa erholde den Rensning, som behøves, for at den ikke skal løbe af med Nogen. Efter alle de Forhandlinger, der have fundet Sted, og alle de Indvendinger, hvilke vi have havt til Prøvelse, tror jeg dog ikke, at man behøver at frygte for, at Følgesen skal komme til at virke ublandet. Der var forøvrigt, jeg tør ikke sige hvormange, men dog ikke Faa, der havde en bestemt Opfattelse, havde dannet sig en bestemt Mening om denne Sag, inden der indkom nogen som helst Adresse. Dette siger jeg paa ingen Maade for at underkende den Betydning, disse Adresser kunne have, denne vil jeg ganske overlade til Andre at bedømme; men jeg vil blot værge mig imod, at disse Adresser i og for sig skulde have havt en bestemmende Indflydelse i alt Fald paa dem, der som jeg havde opgjort deres Sind om Sagen, længe førend de fremkom.

Da Ingen yderligere ønskede at yttre sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

Lovforslaget (se Tillæg C.)

ved et Navneopraab, der foretoges paa Begjæring af Bloug, Carlsen, Hasle, N. Rasmussen, Hauersten, Jensen, Strandstov, Chr. Nielsen, S. C. Hansen, Johannsen, M. Andersen og Rammestov, som nedenstaaende Liste nærmere udtøjer,

vedtoges med 30 St. mod 23.

Saa:

Lyby, C. A. Hansen, Hasle, Hauersten, Jensen, Johannsen, Jørgensen, Krieger, Larsen, Møgen, Nellesmann, Chr. Nielsen, S. Pedersen, W. Petersen, Bloug, Rammestov, N. Rasmussen, Rosenørn, Rosenørn-Lehn, Steel, Strandstov, Thygeson, Eugen, Ussing, M. Andersen, Andre Berg, Brasch, Carlsen, Carstensen.

Nei:

Harald Hansen, S. Chr. Hansen, Raben, Geberfeld de Simonsen, Claudi, Dressing, Erikson, Fallesen, Haffner, Suel, Magius, Molite, Müller, Neergaard, S. C. Nielsen, Drenthall, P. Pedersen, Chr. Rasmussen, Rump, Schlegel, S. Andersen, Blom, Breinholt.

Fraværende med anmeldt Forfald:

Jonnesbeck (syg), Frijs-Frijsenborg, Jacobsen, Jesen, Lomborg (syg), Mourier-Petersen, Carl Müller, Lermansen.

Fraværende:

Clausager, Estrup, Fischer, Kayser.

Formanden: Sagen er nu færdig fra Rigsdagen og bliver at tilstille Conseilspræsidenten.